

جمعه 22 تیر 1397 - 29 شوال 1439 - 13 جولای 2018

شکست سپاه "محمدعلی شاه" به فرماندهی "کلنل لیاخوف" از مشروطه طلبان (1288 ش)

شکست سپاه "محمدعلی شاه" به فرماندهی "کلنل لیاخوف" از مشروطه طلبان (1288 ش)

در پی اعمال مستبدانه محمدعلی شاه قاجار و سرکوب آزادی خواهان، تعدادی از مشروطه طلبان به فکر فتح تهران و سرنگونی شاه افتادند. از این رو به سمت پایتخت به راه افتادند و وارد شهر شدند. پس از آن که نیروهای محمدعلی شاه، در نبردهای مختلف از قوای مشروطه شکست خوردند، سرانجام درگیری نهایی در تهران روی داد و مشروطه طلبان به راحتی تهران را تسخیر کردند. با ورود مشروطه طلبان و آزادی خواهان به تهران، محمدعلی شاه قاجار که خود را در برابر آنان ناتوان دید به سفارت روسیه پناهنده گردید. پس از آن، لیاخوف روسی فرمانده قزاقان نیز خود را به سپهدار اعظم، فاتح تهران تسلیم کرد و شمشیر خود را از کمر باز کرده، به عنوان تسلیم در مقابل وی بر زمین نهاد. ساعت چهار بعد از ظهر همان روز، جلسه مهمی شامل پانصد تن از نمایندگان مجلس، بزرگان پایتخت و آزادی خواهان معروف در بهارستان منعقد شد. این مجلس تاریخی که تحت عنوان مجلس عالی فوق العاده انعقاد یافت، محمدعلی شاه را که به سفارت روس پناه برده بود، از سلطنت عزل کرد و پسر دوازده ساله او، احمد میرزا ولیعهد را به سمت شاهنشاهی ایران اعلام نمود.

ضد حمله ایران علیه عراق موسوم به عملیات رمضان - کربلای 4 در بغداد (1361 ش)

هفتمین اجلاس سران کشورهای غیرمتعهد قرار بود در بغداد تشکیل شود و این کشور میزبان سران این جنبش در بغداد در اوایل دهه 1360 ش (1980 م) باشد. در این میان عراق به شدت می‏کوشید با آماده کردن تاسیسات و تهیه زودرس پیش‏نویس بیانیه اجلاس، کشورهای عضو را در مقابل یک عمل انجام شده قرار داده، با یک وجهه بین‏المللی موثر، عنوان متجاوز را از خود دور سازد. اما جمهوری اسلامی ایران با محل اجلاس مخالفت نمود و تلاش‏های وسیعی را جهت عدم برگزاری اجلاس در بغداد به انجام رساند زیرا شخصی همانند صدام حسین را که به اصول عدم تعهد پایبند نبود، شایستگی ریاست جنبش را نداشت. در این میان امنیت بغداد به عنوان محل تشکیل اجلاس هفتم سران مورد بحث قرار گرفت تا اینکه با عملیات نظامی ایران علیه عراق موسوم به عملیات رمضان - کربلای 4 در 22 تیرماه 1361 ش برابر با 13 ژوئیه 1982 م و بمباران بغداد توسط تیزپروازان نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران، فشاهاری جدیدی بر بغداد وارد آمد و اعضای جنبش نسبت به امنیت پایتخت عراق مردد شدند. این فشار سرانجام بدین جا انجامید که سران عراق در مرداد آن سال، از میزبانی اجلاس سران انصراف داده و هند به عنوان میزبان جدید کنفرانس معرفی شد.

هلاکت قوم عاد به امر پروردگار

در مصباح کفعمی و تقدیم المحسنین آمده که، ایام نحسی که حق تعالی در آن قوم عاد را هلاک کرد، در آخر شوال بوده یعنی اول ایام نحسات بوده. ولی به نظر صاحب وقایع الایام قمی، روزهای نحس - که مراد آن هفت شب و هشت روزی است که بر قوم هود علیه السلام طوفان شدید وزید و آنها را هلاک کرد - مبدأ آن ایام، اول شوال مطابق اول ایام بردالعجوز بوده. به این جهت آن ایام را بردالعجوز گفتند که عجوزی در آن چند روزه، مسکنی در زیر زمین مرتب داشته، پنهان بود. در روز ششم، باد به آن جا نیز داخل شد و او را هلاک کرد.

انقصاد عهدنامه ی گلستان میان روسیه و ایران پس از شکست ایران از روس(1228 ق)

عهدنامه‏ی گلستان از نتایج جنگ‏های ده ساله‏ی ایران و روسیه بود که به سبب بی‏کفایتی فتحعلی شاه قاجار به شکست ارتش ایران منجر شد. به موجب این عهدنامه، بخش‏هایی از سرزمین ایران در شمال غربی کشور از جمله گنجه، شیروان، باکو، داغستان و گرجستان تا دریای خزر به روسیه ضمیمه شد. در مقابل، دولت روسیه متعهد گردید که ولایتعهدی عباس میرزا را به رسمیت بشناسد. با این حال، سیزده سال بعد در 1241 ق، بار دیگر روسیه به خاک ایران تجاوز نمود و مناطقی دیگر را اشغال کرد که این بار به انعقاد معاهده‏ی ننگین ترکمانچای انجامید. نتایج شوم این قراردادها در سال‏های بعد از آن، بیشتر دامنگیر ملت ایران گردید.

آتش‏ سوزی بزرگ شهر رُم پایتخت امپراتوری روم (64م)

نرون امپراتور خون‏ریز و سفاک روم که در 17 سالگی موجب قتل پدرخوانده‏اش شد، به مدت 14 سال بر مسند امپراتوری تکیه زد. حکومت وی با وعده‏های طلایی آغاز شد اما از آنجا که مردی ضعیف‏النفس و تحت تاثیر اطرافیان بود به دیکتاتوری روی آورد. از حوادث مهم تاریخ حکومت نرون، وقوع آتش‏سوزی در شهر رم بود که به دستور وی در تاریخ 13 ژوئیه سال 64م انجام گرفت. از آن جا که بسیاری از بناها در آن زمان از چوب بود، در مدت کوتاهی، قسمت اعظم شهر باستانی رُم، در کام آتش فرو رفت و عده زیادی از اهالی این شهر بزرگ کشته شدند. این آتش‏سوزی همه شهر را فرا گرفت و مدت 6 روز ادامه داشت به طوری که از 14 محله شهر فقط 4 محله باقی ماند. این آتش سوزی بهانه مناسبی به نرون امپراتور خون‏ریز روم داد تا با متهم کردن مسیحیان به دست داشتن

در ایجاد حریق رُم، بیش از يك&rdm صد هزارتن از آن&rdmها را قتل عام کند. دیکتاتور روم سپس طرح شهر جدیدی بر خاکسترهای شهر سوخته، ریخت اما چهار سال بعد از آن در 8 اوت سال 68م در پی قیام مردمی مجبور به خودکشی گردید.